

Med Jesu tro och hopp

Till minnet av Wilhelm Harsten

1. Jag brann av nit för Herrens hus
med Andens egen iver,
för Ordets underbara ljus,
som livets väg beskriver,
hur vi skall kunna möta Gud
och komma honom nära.
Så blev då Herrens tredje bud
för mig det stora, kära.

2. Jag brann för Herrens sköna tjänst
och ville andra tända.
I liturgin min själ fick spänst.
Det var en fröjd att vända
sig till hans Ord och sakrament.
Där fick jag kraft i striden
och framtidstro av vad som hänt
hans kyrka här i tiden.

3. Men mängdens svar blev smädelser
och marginalisering.
Det blev ibland till hädelser,
jag var bland dem till främling.
Som Kristus är jag främmande,
vi delar samma plåga
för att vi blivit brinnande
av samma Andens låga.

4. Jag bad med Kyrkans tidegärd,
jag sådde ut med Ordet.
Jag stod i Kristi skrud som värd
och väntade vid bordet.
Och några svarade med tro,
men många och de flesta
blev kvar i otrons kvava ro
och ratade det bästa.

5. Jag tror med Jesu tro och hopp,
vi delar kamp och smärta.
Vi har en enda själ och kropp,
vi har ett enda hjärta.
Och djupast i vår ensamhet
står vi varandra nära
och anar meningen med det,
som vi får båda bära.

Inspirerad av Psaltaren 69:10

Melodi: Den svenska psalmboken 64, En dyr klenod